

Rejsebeskrivelse

Ferieturen i 2005 gik til:

Ungarn

Rumænien

Bulgarien

Grækenland

**med Sonja & Kristian, medlem 2471
(Fiat Ducato (SEA) 2,3 campingbus) og**

**Sonjas søster Mary og hendes mand Bent, medlem 1234
(Chausson Allegro 67 2,8 JTD)**

Afrejse søndag d. 29. maj 2005, kl. 16.05 fra Møllevej 27. Viborg, km afstand 114. Bussen fik vi leveret d. 27. maj, så det var med store forventninger, at vi så hurtigt begav os ud på så lang en tur i så ny en bil. Vi kørte til Kruså campingplads for at overnatte, og bilen gik som en drøm.

Mandag kl. 10.00 startede vi mod Tjekkiet. Vi havde aftalt med Sonjas søster, at vi skulle møde dem på Donaupark Camping i Tulln lidt vest for Wien. Vi nåede, efter 702 km, til Camping Kleiner Galgenteich i Altenberg lige før den Tjekkiske grænse. Pris euro 16.50.

Tirsdag 31. maj

Kørte ind i Tjekkiet i et naturskønt landskab ad vej 30 langs Labe floden, med flotte valmuer langs vejen og, ikke at forglemme, mange trækkerpiger. Lige før Prag var vejen delvist spærret. En lastbil med halve grise var væltet, og de her grisesider lå spredt over vejen - et noget makabert syn. Kl. 18.00 var vi fremme ved Donaupark camping og fandt Mary og Bent. Vi havde laks med fra Danmark og russisk champagne fra Tjekkiet, så vi havde et hyggeligt gensyn i Østrig. Kørt 404 km, Euro 19.90 for camping.

Onsdag 1. juni

Kørte gennem Ungarns flade pusta med flotte valmuer og rødkløvermarker til Szeged Tourist Camping lidt før grænsen til Rumænien. Kørt 455 km., 3.300 Forint for camping

Torsdag 2 juni

Kl. 11 kom vi spændte og forventningsfulde til den Rumænske grænse, og vi var begge hold betænkelige ved at køre alene gennem Rumænien og Bulgarien. Derfor havde vi aftalt, at følges ad i to biler gennem disse lande; men det gik så godt, at vi fulgtes ad på hele turen.

Nå, men det første syn der mødte os ved grænsen, var en kilometerlang kø af lastbiler, der holdt og ventede på at komme over. Vi besluttede os for at overhale køen, hvilket viste sig at være en god ide. Vi kom til grænsen, hvor der var en kø med 5-6 biler og absolut intet skete. Efter lidt venten gik vi frem til tolderne med vore papirer; men

første rasteplads vi holdt ved, stiftede vi bekendtskab med moderne rumænsk renovation: Et hul gravet i vejsiden til alt affald - nemt og billigt.

Vi havde lidt problemer med at finde igennem Arad, så vi havnede ad hullede veje på **lossepladsen**. "Nu vil vi ikke køre forrest mere" be- dyrede Mary. Nå, men vi kom på rette spor igen. Arad er en ret stor by,

Renovation i Rumænien

og vi fulgte vej E671 mod Timisoare, der er Rumæniens fjerdestørste by. Derfra vej E70 mod Lugoj. Vi kørte gennem små hyggelige landsbyer, hvor de sortklædte koner sad på trappestenen i skyggen under træerne, mens ænder og høns med deres afkom myldrede rundt i vejgrøften, der også tjente som afløb for deres spildevand. Samtidig holdt de øje med deres husdyr. Nogle havde et par geder, andre en ko eller to, og de så ud til at nyde det uden hverken stress eller jag. Det er landbrugsland vi kører i her, men meget forskelligt fra i Danmark. Vi ser ingen traktorer, det er heste, køer og muldyr, der bruges som trækraft.

Rumænske grænse

Rumænsk landbrug

vi blev bestemt vist tilbage til vore biler - vi havde bare at vente, til det blev vores tur. Nå, men ganske langsomt kom vi nærmere tolderne, der bestemt ikke havde stress. Det hele gik i slowmotion, og vi havde god tid til at studere toldbehandlingen. En rumænsk bil med en ung pige masede sig foran os, og ind gennem lugen til den kvindelige tolder røg først 1 plade chokolade, og derefter en karton juice, hvorefter hun straks kunne køre igennem. Men os? - ja, vi måtte bare vente. Endelig blev vi vinket frem, og bilpapirer, pas og biler blev grundigt undersøgt. Efter en times venten kunne vi lettet køre ind i Rumænien. I hele ventetiden blev der kun lukket to lastbiler igennem, og på den Rumænske side holdt igen en lang kø af lastbiler.

Vi kørte ad vej E68 mod Arad gennem fladt landbrugsland. Ved den

Men sikken vej vi er kommet på efter Timisoare, især omkring Topolovatu. Her er det ene hul større og dybere end det andet, så det rusker i styretøjet og farten er 30-40 km i timen. Det fortsætter til Baile Herculane.

Her fandt vi en, efter Rumænske forhold, rigtig god campingplads med varm bruser og restaurant. Værten, som er tysker og meget flink, bød på en "palinga" (rumænsk brændevin) som velkomstdrink. Vi blev der tre nætter og spiste i restauranten en enkelt gang, (ungarsk gullash med pasta) og vin for danske kr. 40.00 pr. person
Kørt 338 km, overnatning 400.000 Lei pr. nat

Kurcamp Herkules (nord for Orsova)

Fredag og lørdag så vi os omkring i området, hvor der er mange interessante ting, at se og opleve. Lidt syd for campingpladsen, 8 km før Drobeta-Turno Severin, så vi jernportene, der er et gigantisk bygningsværk, hvor man har lavet en 30 m høj dæmning, der dæmmer Donau op. Det var Ceausescu og Tito, der i 1956 lod dæmningen bygge til et kæmpe kraftværk, og samtidig blev der oven på dæmningen lavet en grænseovergang mellem Rumænien og Serbien. Området her omkring Baile Herculane er kendt for sine mange varme kilder med forskelligt indhold af helbredende mineraler. Tidligere var

Gratis termalbad

Herkules' bad et af Europas mest fashionable kursteder omgivet af store flotte kurhoteller. Desværre er det misligholdt, og det hele ser forsømt ud, selv om det dog ser ud til, at der så småt er ved at ske noget, så går det kun langsomt.

Vi blev enige om at prøve en gang massage på et af kurhotellerne, så vi gik ind på hotel Romana. Desværre var det lige før middag, og de hvidklædte massagepiger holdt pause til kl. 14.00.

I stedet kørte vi ud ad vej nr. 67d mod Targu Jiu, for vi havde hørt, at der her skulle være små gratis termalbade langs vejen. Om det nu var fordi det var lørdag, ved vi ikke; men vejen der går langs floden Cerna og snor sig op gennem en naturskøn dal med lave skovklædte bjerge, var et mylder af mennesker og biler. Folk havde tændt bål, nogle havde slået telt op, og man hyggede sig og badede i de mange

små termalbade, der var langs vejen, som strakte sig over ca. 3 km. Ved hver lille mineralholdig vandstråle, der kom ud af bjergsiden, var der indrettet et lille bassin til fri afbenyttelse. Bent og jeg var ude i en lidt større swimmingpool øverst i dalen, og det var dejligt varmt, dog lidt ulækkert, for vandet var uklart og bunden var slimet - men der blev badet af livsens lyst.

Søndag 5. juni

Vi tankede diesel til 3,15 lei pr. l. og kørte ad vej 67d ind mod Transsylvanien og Karpaterbjergene ind i det indre Rumænien. Nu var vi rigtigt kommet ud på de små veje, og det varede lang tid, inden vi igen så en dieseltank. I de små byer vi kom igennem, stod folk på gaden og snakkede, og langs vejen gik konerne og passede en hest eller et par køer. Børn passede køer og får, og mændene passede de store fåreflokke - til tider med hjælp af en hund.

Ved husene langs vejen sad familier og hyggede sig omgivet af høns, kyllinger, ænder, ællinger, gæs og kalkuner, der fandt føden i vejgrøften. Folk så ud til at være tilfredse trods de små kår. I en lille by, Horezu, var der et årligt keramikmarked, hvor de solgte mange fine ting. Vi mødte mange, der var ude at køre søndagstur med hele familien, og det foregik enten med heste eller køer som rækraft.

Kvinder kører græs hjem fra de små marker

Langs vejen solgte folk kirsebær, jordbær og honning. Biavlerne var i grunden meget praktiske, for de kørte rundt i lastbiler fyldt med bistaeder, og indrettet med beboelse på forreste del af ladet, så de flyttede

Transportabel biavler

rundt i landet alt efter, hvor bierne kunne finde honning. I forbindelse med en restaurant fandt vi en lille, meget primitiv, camping lidt vest for Cortea de Arges i et meget øde område. Toiletterne lå ca. 100 m nede ad en skrænt og med frit afløb ned mod et vandløb. Vi kunne lugte dem lang tid før vi kom derned, så vi brugte vore egne toiletter! Kørt 276 km, overnatning 100.000 lei pr. nat.

Mandag d. 6. juni

Kørte ad vej 73c til Campulung. Det er en vej med mange huller, så rattet blev flittigt brugt - herfra vej 73 mod Brasov, som er et utroligt flot

område her midt i Karpaterbjergene. I de små byer har næsten alle en brønd med et hejseværk til vand, eller også har de en vippeanordning lig en giraf, så de på den måde kan vippe vandspanden op. Det regnede, da vi kom til Brann med Draculas slot, og vi havde læst, at der skulle være en campingplads, så vi besluttede at blive der. Vi kørte rundt og spurgte om vej. Én sagde den lå 3 km i den retning, mens en anden sagde, at der ingen var, så vi var lidt rådvilde.

Så kom der en ung mand løbende. Han ville sælge striktrøjer, som hans mor strikkede, og da vi spurgte til camping, sagde han at, jo - lige ovre på den anden side af floden, var der skam en campingplads. Så var dagen reddet; men vi blev godt nok lidt betænkelige, da vi så broen vi skulle over. Den var meget smal; (nok bygget til deres hestevogne) men vi kom godt over og kom ind på pladsen, der var en lidt ujævn græsmark. Det viste sig, at den tilhørte den unge mands far. Det regnede, det var lerjord og vi ville lige vende før vi slog lejr. Det første Bent gjorde var at sidde fast. Den unge mand og vi andre skubbede; men bilen rokkede sig ikke ud af stedet. "Fandens også" sagde Mary, "Hvordan kommer vi nu herfra?" Efter lidt rokken frem og tilbage lykkedes det endelig. Pladsen var primitiv - intet toilet og ingen vaske-mulighed - men vi sov godt. Den unge mand ville ikke have noget for overnatning; men vi gav ham 50.000 lei. Kørt 132 km.

Camping med Draculas slot i baggrunden

Tirsdag 7. juni

Vi kørte tilbage over den smalle bro, og det gik lige. Bents bil, der er noget længere end vores, var kun få cm fra at skrabes mod betonkanten på den stejle opkørsel. Vi kørte op og så Draculas slot, der bestemt er et besøg værd.

Vi tog vej 73a og E60 til Sinaia, som er en meget spændende by. Her så vi Peles slottet, der er en af Rumæniens største turistattraktioner. Den er storslået med sine flotte udsmykninger, så det syn må man ikke snyde sig selv for.

Peles slottet

Vi fortsatte sydpå ad E60 til Ploiesti. Vi havde siden Baile Herkulane kørt ad ret små og snoede veje i et meget smukt og afvekslende bjerglandskab. Fra Ploiesti tog vi 1 a, og kørte i fladt landbrugsland til Bukarest, hvor vi fandt en campingplads i den nordlige udkant af byen. Kommer man ad E60 ligger den lige inden for ringvejen til venstre (camping Casa Alba). Det er nærmest en hytteby, med gode sanitære forhold - men dyr.

Kørt 179 km, camping 650.000 lei.

Onsdag 8. juni

Vi bestemte os for at køre direkte igennem storbyen Bukarest og videre sydpå ad vej E85 mod Bulgarien. Vi var inde i et Billa supermarked for at proviantere. Det var billigt: 3 fl. vin, frugt, grøntsager og kød = 130 dkr.

På vores kort så det ud til, at hovedvejen gik lige og direkte gennem byen; men godmorgen - vi kom ind i et mylder af trafik, som kom fra både syd, nord, øst og vest. Færdselsregler var en by i Rusland, så vi lærte at slå katastrofeblinket til og så stoppe (selv om det f.eks. var midt i en rundkørsel), indtil vi var nogenlunde sikre på i hvilken retning vi skulle køre. Det tog 3 timer at køre gennem Bukarest. Så kørte vi i fladt landbrugsland til Giurgiu ved Donau, der her danner grænse mellem Rumænien og Bulgarien.

Den Bulgarske grænse

Efter en del ventetid blev det vores tur til at køre frem til buret, hvor de Rumænske toldere sad. Vi fandt vore papirer frem og gik hen til buret. "Vi skal se jeres Vignette", lød det inde fra buret. "Vi har ingen Vignette" sagde vi, - en pause - "You have a big problem", lød det; men vi mente nu ikke, vi havde noget problem. Der var ingen skilte, og der var ikke nogen, der havde fortalt os om Vignette, da vi kørte ind i Rumænien. For 2 euro skulle vi have købt den, da vi kørte ind i landet, lød det fra den kvindelige tolder. Vi kunne ikke komme videre.

"You have a big problem!", nærmest hvæsedes den kvindelige tolder ud i hovedet på os, "Men I kan komme videre hvis I betaler 120 euro pr. bil", sagde hun. "Ikke tale om" sagde vi. Vi havde så en heftig diskussion, der endte med, at hun vist blev træt og forlod buret, for ihvertfald kom der to mandlige toldere ind.

Efter lidt diskussion fandt vi 50 euro og viste dem frem. "OK.", sagde de, "Giv os de 50 euro, så kan begge biler køre igennem; men I må ikke fortælle politikontrollen hvor meget I har betalt". Vi fik en kvittering på 6 euro pr. bil.

Vi kørte så frem til politiet, der ville se kvittering for, hvad vi havde betalt. "Er det hvad I har betalt?" spurgte de, da de så den her 6 euro kvittering, og ja - det var det da.

Vi fik så lov at køre frem til de Bulgarske toldere, som nu var meget flinke. Vi skulle betale 4 euro for at køre hennem et desinficerende vandbassin. Det tog 1 ½ time at komme over grænsen. Vi kørte videre ad vej E85, og ca. 15 km syd for Ruse fandt vi en campingplads ved en restaurant.

Kørt 101 km, camping 15 leva.

Torsdag 9. juni

Fortsatte ad E85 til Kazanlak, det første stykke var fladt landbrugsland med majs, hvede og solsikker og en god vej. Efter Veliko Tarnovo gik

Almindelig transport i Bulgarien

det op i højderne med bløde bakker og huller i vejen, der var flankeret af paryktræer, tamerisk, jasmin og syrener. Vi krydsede Stara Planina bjergkæden ved Sijpka passet, en rigtig smuk tur med masser af hårnålesving og store fåreflokke med deres vogtere. På toppen af passet købte vi bøffelyoghurt (en berømt delikatesse). Den var så tyk, at den ikke kunne løbe ud af bægeret, når man vendte det på hovedet.

Sijpka passet er for Bulgarien en vigtig national skueplads. Det var her de vandt deres frihed i 1877 ved deres sejr over tyrkerne. I Sijpka besøgte vi kirken med de imponerende guldbelagte løgkupper, der kan ses på lang afstand. De 17 klokker i tårnet er støbt af patronhylstre fra slaget. Indvendig er den overdådig udsmykket.

Vi rastede på "Camping Kranske Hanche" ved Kazanlak, en tiltalende plads, hvor vi holdt på grønt græs under kirsebærtræerne. Vi blev modtaget af to piger, der plukkede kirsebær til os.

Kørt 190 km, camping 20 leva.

Fredag 10. juni

Vi tog vej 6 mod Sofia, det er en rigtig god vej uden huller. Den går gennem rosendalen, der ligger mellem bjergkæderne Stara Planina og Sredna Gora. Her høstes roser til produktion af rosenolie, og der går mellem 3 og 4 ton rosenknopper til 1 liter olie. Her er også vinmarker, lavendel og kirsebær; men store dele af området er meget øde med goldt bjerglandskab. Pludselig så vi i bakkameraet, at Bent blev stoppet af politiet. Hvad har de nu lavet, tænkte vi. Det viste sig at være kontrol af papirer, bl.a. vignette; men de fik lov at køre videre.

Bulgarsk bybillede

Vi nærmede os Bulgariens hovedstad Sofia. Vi havde fundet ud af, at der skulle være en campingplads i udkanten af byen. Vi havde faktisk fundet den, men kørte for langt. Vi skulle så finde et sted, hvor vi

kunne vende - det var en bred 4 sporet vej med midterrabat. Her blev vi bondefanget så vandet drev af os. Vi kørte forrest og havde ikke set, at Mary og Bent var blevet kontaktet. De sagde nej; men så kom der en gul bil farende og stoppede foran os. En mand sprang ud og spurgte, om vi manglede camping, for så ville han køre foran og vise os et sted, vi kunne campere.

Det lød jo meget godt så vi fulgte efter. Vi syntes godt nok, det var en lidt forkert retning, og der var en trafik uden lige. Det var størst først. Vi havde fundet ud af, at der skulle ligge en camping i den sydlige del af byen, så det var nok, den han førte os til - vi skulle blive klogere. Pludselig drejede han i alt mylderet til venstre ad en indkørsel til et hotel - nå ja, der måtte jo også være camping. Det var der bare ikke, der måtte vi ikke holde.

Vi var så blevet opmærksom på, at det var en taxa, så han ville have penge, 66 leva: ca. 240 Dkr.

Vi blev rasende, for vi havde ikke lejet ham (stor opstandelse). Hotel-folkene forsøgte at mægle, og det endte med, at vi gav ham 30 leva, og så kørte vi tilbage til den første campingplads, som vi fandt uden besvær. Den ligger inden for ringvejen i den østlige del af Sofia (Camping Vranja). Pladsen er dårlig og nedslidt, og vi kunne kun holde på vejene, ellers kørte vi fast - dårlige sanitære forhold.

Kørt 225 km, camping 32 leva.

Lørdag 11. juni

Kørte sydpå ad vej 1 og E79. Bygningerne her i Bulgarien er generelt mere velholdte end i Rumænien; men landbruget er ikke fulgt med.

Her syd for Dupnica så vi muldyr, der blev brugt som trækraft. Vi tog en lille vej mod øst til Rila klosteret. Det var koldt den dag, kun 10 gr., så vi havde fundet trøjerne frem.

Rila klosteret

Vi nåede Rila klosteret, som er et imponerende bygningsværk med Marie kirken i midten. Den er helt overdådigt udsmykket med ikoner og masser af guld. Et museum med flotte håndarbejder, billeder der var syet, tøj med guldbroderi og perleagramaner af bittesmå perler. Det er et sted man skal se. Da vi kørte op mod klosteret, kørte vi forbi et sted, hvor der stod et campingskilt - der kørte vi tilbage til. Det var

Camping ved dambruget

et dambrug med en lille restaurant og en lille hyggelig plads, hvor vi holdt på asfalt med udsigt over dambruget. Vi spiste en friskfangeret grillt ørred og pandekager til dessert i den hyggelige restaurant, med bulgarsk vin til - det var lækkert. Dkr. 140.00 for to pers. - værten var i flot nationaldragt.

Kørt 145 km, camping 5 euro

Søndag 12. juni

Vi vågnede op til en morgen fyldt med solskin og til lyden af vandets rislen i dambruget. Der er bjerge og det har været koldt om natten (6½ gr.)

Vi kørte sydpå ad vej 1. Her var landbruget primitivt, og der var aktivitet på markerne, selv her om søndagen. Gamle koner gik krumbøjede med deres hakker. Græsset blev slået med le, og forkene de brugte, var lavet af afbarkede grene, der havde kløftede kviste i enden. Tilsyneladende så folk tilfredse og afslappede ud. Der var rent her, og der flød ikke med alskens skidt som i Rumænien. Syd for Simitli kommer vi i et flot bjergområde, der strækker sig til den Græske grænse. Lidt før grænsen tog vi en lille vej mod øst til Melnik, der har en vinproduktion, som eksporteres mest til England. Selve byen med jordveje fungerer nærmest som et museum, og vi købte et par fl. vin; men det var nu ikke noget at råbe hurra for. Det bedste ved den tur var det flotte landskab, der snart var gølge bjerge eller grønne vinmarker. Vi passerede grænsen til Grækenland uden problemer, og vi så straks, at der var mere ordnede forhold her. Vi fortsatte til Thessaloni-

Camping Arion

ki. Derfra motorvejen (hvor nerier stod i fuld flor) til lidt syd for Katerini, hvor vi kørte ind på camping Arion, der ligger ud til Ægæerhavet. Kørt 360 km camping 15 euro.

Mandag og tirsdag

Vi er nu kommet til varmen - 25 gr., og der er afslapning på programmet med bilvask og badning i det klare vand.

Onsdag 15. juni

Fra Leptokaria tog vi en lille vej mod vest op forbi Olympus bjerget i skarpe hårnålesving og med gedeflokke og skildpadder på vejen. Der

Geder ved Olympus bjerget

var ikke megen trafik. Fra Elasson tog vi den gamle vej over Mesochorion til Tirnavos, og den førte os nærmest ud i et ørkenlandskab. Det var varmt, og det havde været en spændende vej hertil.

Fra Tirnavos tog vi E65 til Delfi og kom igennem store arealer med majs, tobak, solsikker samt mægtig store kornmarker, der allerede var høstet. Der var flyvehavne overalt.

Camping Apollon

Lidt før Delfi kom vi igen i bjerge og store områder med oliventræer. Vi kørte ind på camping "Apollon" lige før Delfi. Det er en terrasseplads med panoramaudsigt over bjerge og Korinthbugten - en vidunderlig plads.

Kørt 330 km, camping 17,20 euro.

Torsdag 16. juni

Vi så først de imponerende udgravninger ved Delfi. Her får man et rigtigt godt indtryk af, at der her, i fortiden, udfoldede sig enorme aktiviteter, og selv et stort stadion er der. Det er bare en skam med alt det, der ligger og flyder langs vejene her i det nordlige Grækenland. Det er værre end i Bulgarien; men toiletter og baderum er rene, det var de ikke i Bulgarien.

Vi tog vej 48 til Thiva, så E962 til Athen, hvor der skulle være en campingplads ved vej 8/E94 i den vestlige udkant af Athen. Vi kom i et mylder af trafik: Tre kørebane i hver retning med midterrabat. Pludselig så vi til venstre indgangen til en campingplads; men hvordan skulle vi komme derover - al venstresvingning var forbudt, der kom ingen rundkørsel, og vi kom længere ind mod centrum. Resolut tager vi stik imod alle færdselsregler en u-vending over i modsatte kørebane (vi har lært noget), og kørte ind på camping "Athena".

Kørt 160 km, camping 19 euro.

Fredag 17. juni

Campingpladsen her er god for besøg i Athen, så vi tog bussen til metrostationen, og metroen til Akropolis, som absolut er et besøg værd. Her kan bruges lang tid, hvis man vil se det hele, og sikken udsigt der er ud over millionbyen Athen. Vi gik op til markedshallerne, og det var

Kødmarked i hallerne

en oplevelse. Her er både kød, frugt og grøntsager, og dét i enorme mængder. Athen er stor at bevæge sig rundt i på gaden, så over en græsk øl og et glas retsina, blev vi enige om at vi i morgen kører mod Peloponnes. Men vi er enige om, at skal Athen rigtig opleves, så skal man have mindst en uge, for det er en spændende by.

Lørdag 18. juni

Korintkanalen

Vi forlod støj og camping "Athena", og tog den gamle kystvej til Korint-kanalen, hvor vi gjorde holdt. Den blev bygget i 1893 efter 11 års arbejde, er 6,3 km lang og 25 m bred ved vandlinjen, (følger man motorvejen, er der ikke mulighed for fotostop!). Vi fortsatte sydpå langs kysten til Pal Epidavros, hvor vi fandt Camping "Bikas Beach", der ligger ved en dejlig strand. Kørt 129 km, camping 15,90 euro.

Søndag 19. juni

Vejr og vand var dejligt, så vi fandt solhat, stråmåtte og parasol og nød livet.

Mandag 20 juni

På pladsen vi forlod, var der mange appelsintræer. Vi kørte mod Nafplion, hvor vi kom ind i nogle meget smalle gader; men med lidt forsigtighed gik det.

Vi var inde at proviantere i et supermarked. Vi kom først ud, og så en stor hund, der var kravlet i skygge under vores bil. Vi fik varerne ind i bilen og så kom Mary og Bent og de så, at der løb vand nede ud af vores bil. Vi troede det var den her hund, der havde bidt i nogle slanger, så jeg måtte ind under bilen. Vandet løb i stride strømme ud af en slange, og vi kendte jo knap nok bilen; men Bent mente så, at der skulle sidde en frosthane ved varmesystemet, og måske var det den - det viste sig at være rigtigt. Det var en dåseøl, der var faldet ned og havde aktiveret hanen. Sonja sagde "Ikke flere øl til den herre!" (Surt, surt).

Vi tog kystvejen mod Tyros, og holdt først ved en plads syd for Andre-

as; men den var så stejl, at vi besluttede at køre til den næste, hvilket viste sig at være en god ide, for lidt før Tyros fandt vi en god plads, hvor vi kom til at holde lige ud til vandet. Stranden havde klipper med sandbugter imellem, og meget klart vand. Det er en lille plads - men hyggelig, og der er restaurant.

Vi spiste på restauranten, hvor vi fik fisk og retsina: 50 euro for fire pers. Vi besluttede at blive der en dag mere for at slappe af og nyde solen og det klare vand.

Kørt 138 km, camping 17.50 euro.

Onsdag 22. juni

Vi kørte sydpå ad kystvejen, der her var hugget ind i de lodrette klipper, til Leonideon med meget smalle gader. Herfra tog vi en meget smal bjergvej op over Parnon bjergene mod Skala. Det gik kraftigt opad i skarpe serpentinersving uden rækværk, og med den mest vidunderlige udsigt over den Argoliske bugt. Vi kunne se, at der her ikke kørte mange lastbiler, for buske og træer hang helt ud over vejen. Pludselig holdt vi på torvet i en lille bjergby Kosmas. Hvad nu? Det så ud som om vejen stoppede, og der holdt også en italiensk camper, som var i vildrede. Så fik vi øje på et lille ubetydeligt skilt, der viste op ad en meget stejl og smal brostensbelagt gyde. Det kunne da ikke passe? Vi gav den gas og kom op til en jordvej og fortsatte lidt. Det viste sig, at der var omkørsel fordi gaden, vi skulle have været ad var spærret. Vi kom ind i en lille by, hvor vi måtte vende om, for

Kosmas

Bent kunne ikke komme igennem med sin bil. Da han skulle vende, kostede det en væltet knallert, der stod parkeret, hvor vi vendte - det skete dog uden buler.

Vi fortsatte til Skala, derfra vej 86 til lidt syd for Monemvasia til camping "Paradise", der ligger lige ud til stranden. Vi blev budt velkommen med en uso.

Kørt 96 km, camping 16.50 euro.

Torsdag 23. juni

Det viste sig at badevandet her var meget grumset og ulækkert; men alligevel besluttede vi at blive her en dag mere for at besøge Monem-

Monemvasia

vasia.

Klippen Monemvasia kaldes Grækenlands Gibraltar, og den strækker sig mod øst ud i havet. Den er via en dæmning forbundet med fastlandet. Kører man over dæmningen, er der parkeringsplads lige før den gamle by middelalderby Monemvasia. Først når man går igennem porten i bymuren, opdager man, at der er en by her - og hvilken by: Man føler sig hensat til en anden verden. I de smalle gader kan der ikke køre hverken biler eller hestekøretøjer, og alle varer, både byggematerialer, sanitære ting og madvarer kan kun transporteres på menneske- eller dyreryg. Vi så muldyr, der var læsset til med tunge mursten, så det var med at komme ind til husmuren, når de passerede. I byens blomstringstid fra 1263 til 1460 var der 30.000 indbyggere, og den var da en uindtagelig fæstning. I dag bor der også mange mennesker, og byen myldrer af liv - mest turister der skal opleve den romantiske by.

Fredag 24. juni

Vi kørte lidt sydpå og tog en vej tværs over halvøen til Pandanassa. Det så ud til på kortet, at den skulle være rimelig god; men hvilken vej: Den var noget af en oplevelse. Vejen var meget smal og meget, meget snoet med skræppe hårnålesving, og det gik opad med en vidunderlig udsigt bagud over Monemvasia.

Pludselig kom vi til en klynge huse, der var vej både til højre og venstre men ingen skilte, så vi drejede skarpt til højre. Der var meget smalt mellem husene, og der kom en mand farende ud fra et af husene. Han fægtede vildt med begge arme, og han forklarede, at vi skulle have drejet til venstre. Vejen viste sig at blive til en gedesti længere fremme, og vi fik vendt. Bent og Mary kom heldigvis lidt efter os, ellers ville deres bil have kilet sig fast ved hushjørnerne, for den er noget længere end vores.

Vi kom på ret kurs, og kørte til Githion på halvøen Mani, hvor vi ca. 3-4 km syd for byen kørte ind på camping "Meltemi", med en helt enestående badestrand, restaurant, supermarked, og rene sanitære forhold, (vi var på pladsen for 20 år siden). Man kan holde tæt på stranden under høje fyrretræer, lidt længere tilbage på overdækkede pladser til busser, eller længere fra stranden under oliventræer - det er en rigtig stor plads. Vi blev der i 10 dage.

Kørt 95 km, camping 17,95 euro inkl. el.

Det meste af tiden her på "Meltemi" gik med at slappe af, dels ved

Meltemi

strandens, og når det blev for meget med solen, så i skygge oppe ved bilen med en god bog og en drink. Om aftenen var det for det meste bridge, der stod på programmet. Vandet var krystallklart, så vi kunne se fiskene svømme rundt i det lune vand. Campingpladsen har sin egen lille kirke, hvis navn er Alexander, for den er opkaldt efter sønnen her på Meltemi. Man kan købe en rigtig god olivenolie lavet af deres egen oliven, og vi købte 12 l som vi nyder hver dag.

En af dagene ville vi ind til byen for at handle, og vi skulle køre, fordi vi lettere kunne komme rundt med vores bil, så vi gjorde bilen klar til at køre. Jeg satte mig ind, drejede nøglen; men ikke en lyd, den var totalt død. En ny bil der ikke vil starte, (surt). Vi holdt under træerne ned mod stranden. Her ville Bent, der holdt oppe under taget, have besvær med at komme ind, så jeg gik ned til stranden og hentede vo-

res nabo, der også var dansker. Han hjalp os så med strøm fra vores startkabel, og så var alle glade. (Da vi kom til DK fandt vi fejlen - det var en ledning til radioen, der var knækket og momentvis dannede stelforbindelse).

Vi kørte ind til den nye del af Monemvasia for at handle, og vi så en båd ligge for "svaj" ude i bugten med Dannebrog vajende i agerstavnen. Straks efter at vi havde parkeret, var der en der sagde godaw. Det var et ægtepar fra København, der sejlede 3 mdr. rundt i Middelhavet De kom fra Spanien, hvor båden havde overvintret, og nu skulle den overvintre enten i Grækenland eller Tyrkiet.

Vejret var generelt stille til kl. ca. 12.00; men om eftermiddagen blæste det lidt op. Vi havde en enkelt dag, hvor det blæste og støvede kraftigt. Om aftenen blev det igen stille med lune aftener - alt liv foregik udendørs, og temperaturen var ca. 28-35 gr. Vi har været glade for pladsen, her er roligt, ingen larm fra diskotek og lign., som der var på en naboplads.

Mandag 4. juli

Vi kørte over på vestsiden af Mani til Diros grotterne, der er Grækenlands flotteste grotter. De blev opdaget omkring år 1900. Vi blev sejlet rundt i 8 pers. både, og sejlturen tog 25 min. Derefter gik vi ca. 15

min, hvor det var det ene syn flottere end det andet der dukkede op. Bestemt et besøg værd.

Vi fortsatte ad vestkysten gennem ret godt landskab til Alika. Alle huse her er bygget af rå grå sten fra klipperne.

Fra Alika kørte vi ad en betagende smuk vej mod øst op i højderne, med panoramaudsigt til alle sider. Fra Kyprianos kørte vi ad en rigtig flot kystvej nordpå. Vi kørte over til Areopolis på vestsiden af Mani. Her fandt vi et sted ved stranden, hvor vi blev enige om at blive for natten. Der holdt i forvejen en italiensk camper, og i løbet af kort tid var vi 5-6 biler der overnattede.

Tirsdag 5. juli

Kørte nordpå til forbi Kalamata - herfra E55 til Ellinitsa - så mod vest ud til kysten, hvor vi fandt en campingplads ved Elea (Camping Apollon). Den blev reklameret som Grækenlands bedste; men hvad der var det bedste ved den, fandt vi ikke ud af. Der var ikke toilet og bad, dørene kunne ikke låses og der manglede håndtag. Det var heller ikke stranden, der var fuld af tang og småkryb og pludselige store huller ude i vandet.

Kørt 148 km, camping 16 euro .inkl. el.

Onsdag 6. juli

Vi kørte nordpå ad E55, og ved L. Kaiafa så vi skilt til termalbad. Vi kørte derind og gik ind i bygningen, hvor der gik hvidklædt personale rundt. De spurgte, om vi ville se terminalbadet, og vi blev så vist rundt. Der var mange omklædnings- og massagerum, og selve termalbadet bestod af to vandfyldte grotter inde under klipperne. I den store hule var vandet 23 gr., i den lille 30 gr., og vandet var meget svovlholdigt. For at komme i badet skulle man først undersøges af deres læge; men vi havde nu ikke rigtig lyst.

Vi fortsatte til Olympia - det var her de olympiske lege startede allerede år 776 f.Kr. Vi så udgravningerne, der viser hvilke enorme

Indgang til stadion

Løbebanen

aktiviteter der har udfoldet sig i fortiden. Vi skulle alle prøve den olympiske løbebane, og alle gennemførte 400 m løb i bagende solskin. I udkanten af Olympia by kørte vi ind på camping "Olympia" med svømningpool og grønt græs.

Kørt 47 km, camping 16 euro.

Torsdag 7. juli

Vi kørte nordpå ad smalle veje til Lambia, og derfra vej 33 til Patras. Der var næsten ingen trafik. Meget af tiden gennem meget øde områder med bjerge, landbrug og vinmarker, så det var dejligt afslappende. Vi havde hjemmefra regnet med at køre retur gennem Bulgarien og Rumænien; men Bent var lidt betænkelig, for han ville ikke have sin bil rystet fra hinanden på de hullede Rumænske veje. Ydermere blev vi nu på det kraftigste advaret fra DK, (via et utal af SMS'er), mod at køre gennem Rumænien på grund af kraftige oversvømmelser, der skyllede både huse og veje væk. Vi havde jo den mulighed at tage færgen fra Igumenitsa til Italien, så nu må vi se, hvad vi beslutter. I Patras kørte vi forkert, og kom ind gennem de smalle gader hvor scootere og små motorcykler futede omkring fra alle sider. Vi kom da igennem de 160.000 indbyggere og fandt den flotte bro, der forbinder Peloponnes med fastlandet, så nu var vi landfaste med Jylland. Broen, der blev færdig i 2004, er 3,5 km lang. Vi betalte 15,50 euro i broafgift. Kørte ind på en campingplads i Platanitis ca. 3 km øst for broen.

Kørt 126 km, camping 15.50 euro.

Fredag 8. juli

Tog vej 5 mod vest til Etolikon - en lille by der ligger omgivet af store saltsøer. Vi kom til et sted, hvor folk valfartede til en lille ø ude i saltsøerne, hvorpå der lå en lille kirke. Vi kørte derud ad en smal dæmning, og der var rigtig mange, der badede i det saltholdige vand. Selv en præst i fuldt ornat så vi komme ind ude fra en af dæmningerne. Andre smurte sig ind i mudder, så de lignede negere, og en græker

viste os sin overkrop inde under skjorten. Den var helt hvid af tørret salt - sådan skulle vi gøre, sagde han. Sonja var den eneste, der var modig, og hun gik ud i saltet. Hun kunne næsten ikke få benene til bunden igen, sådan bar det oppe, og det sved, hvor der var nogle dårlige steder.

Saltsøer

Vi fortsatte ad kystvejen til Preveza, hvor vi lige før byen kom igennem en tunnel under indsejlingen til den Ambraiske bugt, (5 euro i afgift). Vi kørte ind til camping "Kalamitsi beach" lidt nord for Preveza. Kørt 180 km, camping 20,50.euro.

Lørdag 9. juli

Vi fulgte E55 mod nord, og lidt før Igumenitsa kørte vi ind på camping "Kalami Beach", som er en plads, der ligger i terrasser op ad bjergsiden, og har den mest vidunderlige udsigt ud over havet mod Korfu, (vi var her for 20 år siden).

Den første dag kunne vi ikke få plads ved stranden, så vi måtte en terrasse højere op end receptionen. Det var også fint; men da der om morgenen dagen efter blev to tomme pladser ved stranden, spurgte vi, om vi kunne få dem. Det kunne vi, så vi flyttede hurtigt ned på nederste etage ved vandet, som var krystalklart og har en rigtig god strand, der ligger lunt og godt i læ inde i en bugt. Ved begge sider af bugten var der klippekyst, hvor der var flere, der fangede blæksprutter, som findes overalt hernede. På enhver restaurant har de blæksprutter på menuen, og dem skal man prøve, for de smager godt, synes nogen. Sonja og Mary var dog ikke vilde med dem.

Vi kunne ikke løsrive os fra denne dejlige plads. Det var stille vejr og 30-35 gr. Det var en vidunderlig strand, og vi nød det og blev der i fire dage - med bare afslapning.

Nå, men vi skulle jo videre. Skulle vi tage færgen til Italien fra Igumenitsa, eller skulle vi køre gennem Bulgarien og Rumænien. Vi fandt ud af, at oversvømmelserne i Rumænien var værst i det østlige område omkring Bacau og Galati.

Camping Kalami Beach

Kørt 81 km, camping 20 euro inkl. el

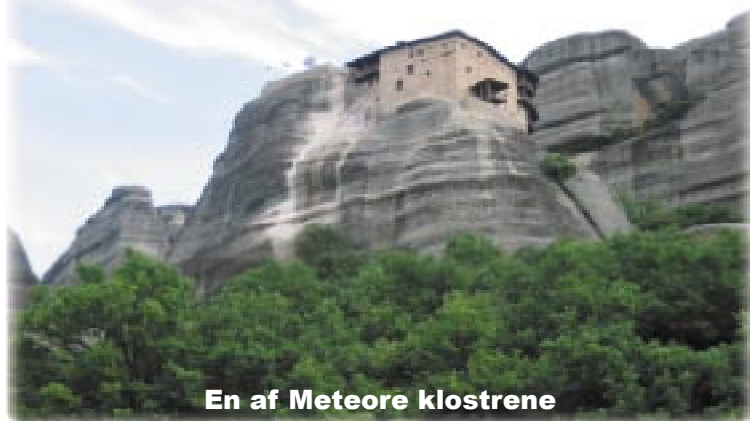
Onsdag 13. juli

Vi tog E90 og 92 til Ioannina, og derfra E92 til Meteora. Det er en god og rigtig flot bjergvej med masser af sving og mange frugtboiler langs vejen. Man er ved at lave en motorvej ved siden af; men det ville være synd at tage den, og så snyde sig selv for en stor naturoplevelse. Vi kørte ind på "Meteore Garden camping", som er en rimelig plads med udsigt til Meteore Klostrene.

Kørt 222 km, camping 14 euro.

Torsdag 14. juli

I dag vil vi besøge Meteore klostrene, som ligger i et ejendommeligt klippeområde. Der er 6 klostre, som er bygget øverst på klippetoppe. Vi var oppe i det største af klostrene "Megalo Meteoron", hvor der var et museum med bl.a. forskellige egnsdragter til både kvinder og mænd. Man undres over, hvordan man i gammel tid har været i stand til i det hele taget, at bygge de store klostre så højt oppe, med de

En af Meteore klostrene

hjelpe midler der fandtes i datiden. Det er et sted, man skal besøge. Vi kørte ad E92 til Larissa, og derfra tog vi den gamle vej til Platamon ved kysten. Derfra til lidt syd for Katerini, hvor vi kørte ind på camping "Mireas" nær Variko. Det er ikke en plads vi kan anbefale - det er en hytteby.

Kørt 187 km, camping 12 euro.

Fredag 15. juli

Så kom dagen, hvor vi for alvor skulle beslutte hvilken vej vi skulle tage hjemad. Det blev nordpå, så vi kørte til den Bulgarske grænse ved Kulata. Det gik ret hurtigt i tolden: 4 euro for at få bilen desinficeret og 4 euro for vignette. Vi kørte så frem mod politikontrollen, hvor der ingen bemanding var, så jeg gav den gas. Det gik jo nemt; men så lød der en rigtig høj sirene, og vi kunne i bakspejlet se, at der stod en betjent og fægtede med armene - så i bakgear tilbage - hvad nu? Det var nu ikke så slemt. Han så ind i bilen, og han var vist bare nysgerrig. Han vinkede os frem, og vi kunne køre.

Vi kørte nordpå ad E79 til Sofia, og vi havde bestemt, at tage den vestligste grænseovergang mellem Bulgarien og Rumænien, så vi tog ringvejen uden om Sofia og vej 81 mod Rumænien. Ad den vej tror vi ikke, der kommer mange turister, for vi så ingen. Vi havde læst,

Vore flinke værtsfolk i Petrohanski

at deroppe på passet ved Petrohanski, skulle der være et sted, hvor autocampere kunne holde. Vi fandt det aldrig.

Sonja og Mary gik ind på en restaurant og spurgte om vej. Jamen vi kunne da bo der. Vi måtte holde i deres gård, der var heget ind, der blev låst om natten og det var gratis. Vi kørte ind, og blev inviteret op for at se restauranten. Det så hyggeligt ud. Rigtig bulgarsk stil med pejs, så enden af det hele blev, at vi bestilte aftensmad. Vi fik først en uso - mændene en stor og pigerne en lidt mindre. Der var to til at betjene os. Værtinden, der havde en lille engelsk parlør, som hun brugte flittigt, og en serveringsdame samt to mere. Der var ingen af dem, der kunne engelsk - derfor parløren. Efter usoen fik vi en schnitzel med kartoffel og tomatsalat, 1 fl rødvin og fire pandekager. 27.50 euro for fire personer syntes vi var alt for lidt, så vi gav dem 35 euro. Mary og Sonja blev enige om at bestille morgenmad til dagen efter, for da fyldte Bent år.

Kørt 436 km, camping 0,00

Lørdag 16. juli

Sonja og jeg startede med at synge for Bent, så vi stod med dannebrog, en flaske uso og en kage, da døren til deres bus blev åbnet. Så kom kromutter ud og sagde, at nu var morgenmaden færdig, og sikken et morgenbord. Der var to ristede brød med skinke og ost til hver, og ydermere var der en tallerken med to halve æg, ti skiver fårepølse, agurk og et stort stykke feta til hver. Dertil fik vi kaffe og te.

Så skulle der betales, og jo - det blev såmænd 13 euro i alt for det hele; men vi kunne jo hverken helt eller halvt spise det hele, og da servitricen så det, gik hun hen til kromutter, som så kom og spurgte, om vi ville have resten med. Jo tak, sagde vi, og så kom hun med en bakke og plasticpose.

Vi havde faktisk mad til resten af dagen. Hotellet hedder "Motea Pectopaht", og det var en positiv oplevelse. Det ligger på toppen af passet Petrohanski, og da vi kørte, stod hele personalet på trappen og vinkede til os.

Vi kørte videre nordpå ad vej 81; men nu blev vejen ret dårlig med mange huller. I Montana Mohtaha fulgte vi E79 til Vidin og Pokrajna, hvorfra det viste sig, at vi skulle sejle over Donau til Rumænien. Det havde vi overset på kortet. Nå, men vi ventede 1½ time på færgen, før vi kom over til den rumænske grænse. Færgen kostede 41 euro, 12

euro til vejskat, 3 euro for vignette, 4 euro i en eller anden afgift. Det blev i alt 60 euro pr. bil, for at passere grænsen til byen Calafat. Det sidste stykke vi kørte i Bulgarien fra Montana er frugtbart landbrugsland, hvor høsten var i fuld gang og blev kørt hjem med stivovgn, med enten hest eller muldyr for. Et par steder så vi, at de høstede med en gammel rusten mejetærsker, og det var noget af et tilløbsstykke, for folk stimlede sammen om vidunderet.

Vi tog nu vej 56a til Drobeta Turnu Severin, og derfra videre til Baile Herculane og camping "Herkules", hvor vi også boede på vejen derned. På pladsen traf vi nogle andre danskere, der var på vej sydpå, og de ville gerne til Sofia; men i deres bøger kunne de ikke finde camping der. Vi kunne så fortælle dem, hvor vi havde boet på camping i Sofia, og vi fortalte også, at det var dyrt at komme over grænsen mellem Rumænien og Bulgarien ad den vej vi var kørt. Vi har så, efter at vi er

kømtet hje□

a.

Kørt 285 km, camping 11 euro inkl. el.

Søndag 17. juli

Tog E70 og 6 til Timisoare, og derfra vej 6 til Cenad. Det sidste stykke var vejen rigtig god uden huller, og vi kom fint igennem grænsen til Ungarn. Vi skulle købe en vignette på en tankstation i Szeged. Vi tog hovedvejen til Kecskemet, hvor vi med lidt besvær fandt campingpladsen. En ungarsk tilbød at køre foran og vise vej, og vi kørte ad mange små gader, førend vi pludselig var ved camping "Kecskemet". Det er en rigtig god plads med masser af grønt græs og gode sanitære forhold.

Kørt 394 km, camping 16 euro

Mandag 18. juli

Tog autobanen til Wien, hvor vi fandt camping "Wien syd", som er en god plads.

Kørt 363 km, camping 24.60 euro.

Tirsdag 19. juli

□

Kørt 557 km, camping 11.50 euro.

Onsdag 20. juli

I dag kørte vi først ind til byen Selb, der er berømt for sine porcelænsfabrikker, og vi besøgte Willeroy & Boch. Alle fabrikker har udsalg af 2. sortering til reduceret pris, og i butikkerne i byen bugner det med flot porcelæn, (det blev en dyr omvej).

Vi kørte til Soltau, til camping "Muhlenbach" Wietzendorfer Str. 2, der er en god restaurant.

Kørt 541 km, camping 15 euro.

Torsdag 21. juli

Hjemme i Viborg på Møllevej 27 efter en rigtig spændende og oplevelsesrig tur.

Kørt 439 km.

Vi har kørt 8.880 km på hele turen i vores

Fiat Ducato.

Kørt 11,86 km pr. l

Kr. 5.221,00 til diesel.

Sonja & Kristian Therkelsen, medl.nr. 2471

Møllevej 27, Asmild, 8800 Viborg.